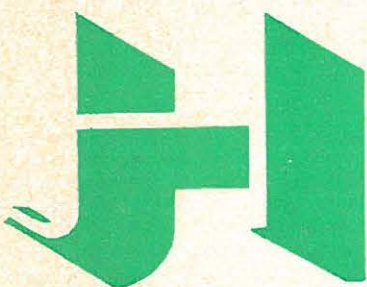

ZPRAVODAJ

58. JIRÁSKOVA HRONOVA

PŘEDSTAVUJEME

Horšovský Týn

Václav Kuneš a Zdeněk Lahoda se zastavili v redakci Zpravodaje Jiráskova Hronova, aby se podělili o první dojmy z Mekky divadelníků.

● Jaké jsou?

„Hronov na nás udělal velký dojem. Jsme zde poprvé. Je to krásný pocit přijíždět a uvidět přes silnici transparent „Viktorie Hradská Commedia finita“. Vůbec celá propagace je obrovská. Ty velké fotky ve výkladech. Zájem o přehlídku, vyprodaná představení. To u nás na krajské přehlídce... Měli jsme obavy, mysleli jsme si, že Hronov je takový akademický, uvidíme v pondělí.“

● Obavy zmizely?

„Samozřejmě, že obavy máme i nadále. Inscenaci hraje vlastně jako klubové představení, něco jako křeslo pro hosta. Nevíme jak se nám podaří vyrovnat se s tak velkým množstvím diváků. Zatím jsme hráli vždy maximálně pro stovku. Tak bychom potřebovali od pořadatelů, aby nás neuváděli na začátku. Máme od Viktorie Hradské vlastní úvod. Snad pořadatele přesvědčíme.“

● Vaše inscenace se hraje v aréně. Jaké máte zkušenosti s tímto hracím prostorem?

„Je to naše druhá hra v arénovém prostoru. Před časem jsme inscenovali takhle Duel (pokračování na str. 2)

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1988 NA POČEST 40. VÝROČÍ VÍTĚZNÉHO ÚNORA

Divadelní soubor SOB Horšovský Týn vítáme na Jiráskově Hronově poprvé. Představí se nám hrou Viktorie Hradské COMMEDIA FINITA, který se stal v režii Václava Kuneše příležitostí pro čtyři herečky.

MINIANKETA

Jistě jste nepřešli novinou letošního čísla Zpravodaje JH, přílohu vloženou do čísla. Proč a jak k ní došlo, vysvětluje jinde ústřední metodik pro české amatérské divadlo Karel Tomas, který také krátce uvádí jednotlivé přílohové materiály.

Tento vložený list bychom rádi zachovali i do budoucna, a proto si myslíme, že by neměl zůstat anonymní. Obrácíme se proto na vás, abyste nám přispěli svými nápady a pomohli vymyslet, jak by se inkriminovaná tiskovina měla trvale jmenovat. Pokud budete ochotni navíc přemýšlet i o tom, co by v ní napříště mělo být, slibujeme, že smysluplná přání budeme v dalších ročnících opravdu plnit. O způsobu odevzdávání vašich námětů, návrhů a připomínek platí totiž, co bylo řečeno výše u vyhlášení velké ankety. —red—

Jihočeský divadelní „strom“

Ohlédnutí za uplynulou sezónou amatérského divadla v Jihočeském kraji — jakkoliv neúplné je potěšující. Není-li totiž vždy a všude ve výsledku, rozhodně je inspirativní v přístupu a mnohde, nebojím se říci, v tvůrčích postupech. Jihočeský divadelní „strom“ je značně rozkošatělý: nutno přiznat, že právě amatérským divadelnictvím.

Tento „strom“ tvoří jediná profesionální scéna hrající vesměs pro dospělé, jedna profesionální scéna hrající výhradně pro děti — a ostatní část jeho „koruny“ řada, doslova i obrazy, větvi divadla amatérského. Že jsou na nich výhonky

svěží i takové, které směřují růst celé „koruny“ (v uměnovědné terminologii jsou zpra-

SEZÓNA V KRAJI

vidla nazývány avantgardními) je, popravdě řečeno, zásluha právě divadelních amatérů. Zde totiž je již samozřejmá cesta k divadlu hloubavému, divadlu nebojícímu se filozofie a přitom maximální obrazností, cesta k divadlu metaforickému, které, myslím, má největší naději v boji s elektornickými médii (a boj za právo

na svou existenci divadlo jistě bude muset vést stále uprtněji). S tím souvisí i růst dramaturgické a výkladové náročnosti sledovatelný v prvé řadě u oněch „avantgardních výhonků“.

Divadlo — a tím spíše amatérské — má jistě právo na celou škálu způsobů práce, leč o to víc potěšitelné je, že právě amatérské divadlo se v uplynulé sezóně poctivě snažilo odrážet dobu, v níž žije a třebaš dílčím způsobem, zaregistrovalo i změny ve vyjadřovacích prostředcích: odvrhuje postupně vizuálnost a vnější znaky jevů — v zájmu postižení jejich podstaty. Zajímavým typem autorského divadla je proto kupř. soubor VJEM ZK Jitex z Písku s metaforou až groteskně zahrocenou a naléhavě oslovující diváka (dramatizace povídek z Minutových grotesek I. Ůrkényho pod názvem VSTAŇ A CHOD), podnětně v analýze lidských cha-

(pokračování na str. 2)

dnešní program JH

9.00 Škola režisérů
9.00 Pohovor se souborem
10.00 Diskusní kluby
13.00 Organizační štáb
14.00 DS Třebíč — Nová komedie
16.00 DS Horšovský Týn — Commedia finita
16.00 DS Partizánské — Frikando, frikando
18.00 DS Třebíč — O věrném milování
18.30 Vítání DS Levoča a DS Písek
19.30 DS Horšovský Týn — Commedia finita
19.30 DS Partizánské — Frikando, frikando
21.30 Zasedání poroty
21.30 Taneční diskotéka
21.30 Filmový večer
22.00 Patronátní večer

ZŠ
klub JD
ZŠ
klub JD
Slávie
Žďárky
JD
Slávie
schody JD
Žďárky
JD
MS JD
Slávie
sady MAJ
SOU + Žďárky

3/88

stričky

SCHÁZELI TLUMOČNÍCI

Pozoruhodný film Zbyňka Brynycha *Transport z ráje*, ve kterém hraje Vlastimil Brodský, Zdeněk Štěpánek, Čestmír Řanda a další, zhlédli v sobotu návštěvníci kina v Jiráskových sadech dokonce v německo-italské verzi. Přesto se asi třicet vytrvalců nevzdalo a dobře udělalo. Pochopili totiž, že Jiráskův Hronov dostal punc světového festivalu a chtěli být při tom. Co na tom, že pracovníci Filmotéky omylem zaměnili kopie a poslali nám verzi určenou pro zahraničí.

S KÝM PROŽÍT NOC?

Máte již dosti halasné společnosti a rozjuchaného nočního života? Naskytá se vám jedinečná příležitost prožít nejednu noc ve dvou s přítelkyní(lem) nejménějším(m) — knihou — divadelním textem. Stánek DILIA je pro vás otevřen v denní hodinu (8-9 a 13-16) v budově školy (co jsou diskusní kluby) od pondělí do středy.

KUCHÁŘ REZIGNOVAL

Gastronomická ponuka toho-ročného Hronova je naozaj široká a pestrá, ale predsa sme zaznamenali absenciu výrazných vôní, ktoré sa kedysi šírili z priestorov, v ktorých bola ubytovaná časť porotcov. Baraní guláš a iné špeciality vznikali z iniciatívy dramaturga SND Dr. Antona Kreta, CSC., ktorý sa zrejme vopred dozvedel o konkurencii Pipi-báru a po zralej úvahe to — vzdal.

MODERÁTORKA A POROTCE

Nejmenovaná moderátorka se v nočních hodinách vrhla do dost špinavých vod koupaliště ve Velkém Dřevíči. Z břehu ji sledoval rovněž nejmenovaný porotce v dokonalém večerním obleku (s kravatou ze břehu). Do vody se neponořil. Vše se odehrálo ještě před začátkem diskusních klubů, takže sebevražedný pokus je vyloučen. Je prostě otužilá...

KYVADLEM I V BOTÁCH

Pěší neturisty a lidi zaneprázdněné informujeme, že na představení do Zďárek není nutné obouvat dobré boty a chystat podrobné itineráře. Vždy hodinu před začátkem každého představení (odpoledního i večerního) začíná pendlovat autobus. Zdejší zastávka je na rohu u ZŠ. Zpáteční jízdenku v ceně 2 Kčs je třeba zakoupit v informačním středisku. Ihned po představení vypuká odvoz autobusy zpět.

Poznámka: Dobré turisty neodrazujeme. Pokud se však účastní večerních představení, doporučujeme baterku a zadní odrazové sklo.

Divadelní soubor STUDIO MěKS Volyně obdržel na loňském Jiráskově Hronově cenu za inscenaci *Confortésova MARATÓNU*. Tentokrát se rozhodl pro text Ladislava Smočka *PIKNIK*, který kdysi znamenal začátek slavné éry pražského Činoherního klubu.

Jihočeský divadelní „strom“

(dokončení ze str. 1)

rakterů v krajních životních situacích pokračující STUDIO MěKS Volyně, drásavě hledající a obnažující podobu lidství (a zároveň účinně vyjadřující odpor proti deformaci lidské osobnosti) — adaptace Smočkova *PIKNIKU*; nedávno vzniklé mladé STUDIO NA HROMADĚ při PKO Čes. Budějovice pod vedením profesionální režisérky Kristiny Taberyové podává prostřednictvím hry G. Schwajdy *SVATÁ RODINA* burcující svědectví o současných racionálních citových vztazích dospělých dětí a jejich rodičů, divadlo „tradiční poeticko-metaforické obraznosti“ — vod-

ňanská ŠUPINA — pokračuje ve svých morálních šocích s příkladnou tvrdostí uštědřovaných divákům s určitými představami o zábavnosti a umění vůbec (Zborníkova další

SEZÓNA V KRAJI

autorsko-režijní kreace *LÍŠTASTNÍ A LIVESELÍ*) a v této řadě — zcela záměrně, přiznávám, soustředěné na výhonky nejsvěžejší, by bylo možné ještě pokračovat (výboje špičkového loutkářského souboru MěstKS Třeboň atd.)

Amatérští divadelníci — bez ohledu na konečný menší či větší úspěch — usilují o tvůrčí

profil svých souborů, typický a nezaměnitelný a vytvářejí si tak své nezaměnitelné třeba hned ne zrovna široké divácké zázemí. Radostné zjištění: společlivá ochrana před eklekticismem na jevišti i v hledišti. Také letošní krajská přehlídka — již XXI. divadelní Třeboň — zřetelně ukázala fakt, že všechny soubory, každý svým způsobem a svými možnostmi, nechápou umění jako bezprostředně užitnou věc, nebojí se probouzet cit a zabývat se závažnou společenskou problematikou. Je to neveselé ohlednutí?

FRANTIŠEK ŘIHOUT
dramaturg Jihočeského divadla

LITA ponúka ochotníkom

Slovenská literárna agentúra v Bratislave, ktorá je autorskou ochrannou organizáciou, si na jeseň budúceho roku pripomenie už 40. výročie svojho založenia. LITA okrem svojich hlavných štatutárnych úloh, akými je napr. výhradné oprávnenie zastupovať autorov literárnych, dramatických, hudobnodramatických a výtvarných diel, dávania privolení na použitie diela, vyberanie autorských odmien, sprostredkovanie prevodu práv domácich autorov literárnych, dramatických, hudobnodramatických a výtvarných diel do zahraničia a prevodu práv zahraničných autorov takých istých umeleckých diel do Slovenskej socialistickej republiky, okrem iného rozširuje divadelné hry domácich i svetových autorov.

Dôraz sa v edičných plánoch LITA kladie na pôvodnú tvorbu slovenských dramatikov, preto spomenieme niektoré texty týchto autorov, ktoré iste zaujmú i ochotníkov prítomných na 58. JH. Sú to predovšetkým nové divadelné hry Petra Karvaša, autora nesmierne erudovaného a rozhladeného. Jeho hra *Vlastenci* z mesta Yo preniká k spodným prúdum ľudskej existencie, utajovaným plášťom cnosti a dôstojnosti. Vo veselohre *Nebo* — peklo P. Karvaš cez osudy mladého sochára projektuje súboj dvoch neustále sa zrážajúcich síl v človeku — neba

a pekla—. Napokon v komédii *Zadný vchod* lokalizuje autor dej hry do prostredia solidnej anglickej rodiny, do ktorej nečekané vstúpi a rozruch narobí slečna Harriet. Ľubomír Feldek vo svojej najnovšej hre *Umenie neodísť* sa vracia k téme, ktorú nastolil vo svojom románe *Van Stiphout*, rozvíja ju však a obohacuje o nové životné poznanie. Rady slovenských dramatikov rozšíril prozaik Ján Beňo, ktorý v hre „Bari Bacht je veľké šťastie“ zobrazil konfliktné stretnutie sveta starých Cigánov a ich predstáv o živote so svetom tých, ktorí si hľadajú miesto v súčasnej spoločnosti.

Záverom by som chcel podotknúť, že vo vymedzenom priestore nemožno spomenúť všetky nové hry slovenských dramatikov a preto ochotníkov upozorňujeme na náš divadelný bulletin *Divadelné novinky*, ktorý vychádza kvartálne, ako aj na Katalóg hier za rok 1987, v ktorých nájdete stručné noticky k rozmanitým hrám nielen slovenských autorov, ako aj tituly pripravované na rozmnoženie v najbližšom období. Môžete sa stať aj abonentnými odberateľmi našich divadelných hier, keď si napíšete na našu novú adresu záväznú objednávku. Naša adresa: LITA, Zamočnická 9, 815 30 Bratislava. Telefónne čísla 334 801, 334 806, kl. 35.

Milan Žarnovický

Zase nějaká redakční chyba! Sympatickou vousatou tvář Milana Schejbalu přece známe všichni už dávno. Porotce, moderátor, lektor v kraji Středočeském i Východočeském, oblíbený porotce na národním přehlídce ve Vysokém nad Jizerou — ostatně na výčet jeho činnosti na poli amatérském by hronovský Zpravodaj pomalu nestačil.

Kromě toho je dramaturgem Žižkovského divadla a stále se mu daří v silné pražské konkurenci udržovat tuto scénu na výsluní divácké i kritické pozornosti. (Ostatně s důkladností sobě vlastní se dal i do dálkového studia dramaturgie na DAMU a úspěšně už zdolal tři ročníky). Letos režíroval se svým souborem Anebdivadlo generační variaci na Brechtovu Maloměstákovu svatbu a rozporuplný ohlas inscenace znamená, že mu výsledek ještě dlouho nedá spát. Na jiráskově Hronově zažil

chvilu vítězství i zklamání, z těch prvních připomeňme alespoň hlavní cenu za osobitou interpretaci hry bří Čapků Adam stvořitel. Čtyři poslední roky pracoval na JH jako organizační vedoucí Klubu mladých divadelníků. Slovo pracoval však nevystihuje přesně, co pro Klub znamenal. Byl jeho duší, vůdcem i hromosvodem, když všechno neklapalo podle představ. Letos přestoupil do střední generace hronovských moderátorů, a proto vám ho všem znovu představujeme. Jak ty sám se cítíš v nové roli?

„Mám trému a zároveň jsem rád, protože znám zatím spíše ten pohled z druhé strany, jako diskutující i jako člen souboru.“ (pat)

Snímek Alžběty Mikuláškové v roli Terezy a Antona Ondruše jako Nachti galla se vracíme k zahajovacímu představení letošního Jiráskova Hronova. Divadlo pre vás ZK ROH Dimitrovec, CHZJD Bratislava uvedlo hru Gerta Hofmana STAROSTA v režii Petera Bzdúcha j. h.

Jak bude pokračovat přístavba hronovského divadla a co uvidíme v příštím roce? Odpovídá Petr Čepelka, místopředseda MěstNV v Hronově:

„V letošním roce chceme provést opláštování, vyzdění části stavby a její zastřešení, abychom v zimě mohli pracovat uvnitř — jde o část technického zázemí. Do příštího Jiráskova Hronova bychom tuto část měli mít hotovou. Jinak počítáme s pomocí hronovských ochotníků i ostatních občanů, například členů techniky Jiráskova divadla Bedřich Beran se dvakrát zúčastnil výkopových prací, což by mělo být (pokračování na str. 4)

„HENRYK“

● Já je mám moc rád, líbí se mi na nich fantazie, spousta nápadů, ale právě Henryk toho tématicky moc nepřináší. Prostě právě na ně se mi to zdá moc málo.

● Mě se na tomhle souboru líbí, že dovede udělat gag herecký materiál. Ale pokud jde o celek tohoto představení, cením si minulého Shakespeara všem.

● Líbilo se mi to. Je to vtipné, líbil se mi ten jasný, jednoduchý princip, na kterém je to udělané. Jenom bych tomu vytknul, že jsem trochu špatně rozuměl, ale to bylo možná zdejší akustikou.

● Líbilo se mi to. Hravost, fantazie a nechybí tomu myšlenka. Žádná výhrada mi hlavou nevrta a ani nechci o výhradách přemýšlet.

(pokračování na str. 4)

Včera v klubech

Včera se rozběhla činnost diskusních klubů a šlo se bez okolků přímo k věci, hned jak se podařilo zvládnout administrativní záležitosti a takřka „banánové“ fronty při rozdělování vstupenek na studiové představení do Žďárek. Definitivně tak vyšlo najevo barevné označení jednotlivých klubů. Pod znamením modré barvy diskutuje klub Majky Bokové, červené se uchylují pod ochranná křídla Kateřiny Fixové, fialové je barvou klubu Milana Schejbal a zelená barva naděje patří ovečkám Franty Zborníka. Bez ohledu na barvy se však diskutovalo stejně chytivě, intenzivně a skutečně k základním problémům bratislavské inscenace, takže lze toto pracovní zahájení považovat za vskutku slibný rozjezd. Kéž by nám to vydrželo!

ANKETA · ANKETA · ANKETA

Ještě nejsem rozhodnut, ale snad...

— při příjezdu dostane každý účastník masku a kostým některé z Mistrových her. Celý týden tak bude ve znamení Vodníků mladších i starších, Haniček, Mlynářů, Správců atd. Ke kostýmům náleží i odpovídající chování a jednání. Haničky tedy necht jsou upřímně zamilované a vděčné. Kněžny znuděné frivoli, Správcové jako správce, Mlynáři charakterní. Těm ale budiž poskytnuta povinná lucerna, aby ani náhodou nedošlo k záměně.

— nebo jako lidová slavnost, při níž se bude divadlo konat nejen v JD či ve Žďárkách, ale i na ulicích, v parku, divadlo avizované i živelné, divadlo bez kravát, zato vždy spontánní, upřímné, divadlo vše — i vždy zahrnující. To bych rád. A ať jsou k dostání preclicky. — či jako by žádné kulaté výročí nebylo. — ještě nebo jako otevřenou divadelní přehlídkou pro všechny směry, žánry, tradice i vý (pokračování na str. 4)

Inscenace Takové hry Miroslava Pokorného v provedení Divadla AHA! MěKS Lysá nad Labem je představitelům zvláštního fenoménu, který se v posledních několika letech v amatérském divadle stále hojněji objevuje: je to generační výpověď zabývající se tématem manipulace, přizpůsobování se, svobody... Tyto inscenace jsou obvykle postaveny na tezi a ve většině případů vycházejí především z pohybového divadla, které jim poskytuje možnosti volnější formulace pocitů a patrně slibuje i větší atraktivnost zvolených výrazových prostředků vůči divákovi.

Soubor AHA! se tématem manipulace zabýval i ve svých předešlých inscenacích — připomeňme především loňský Sen podle W. Shakespeara. I v Takové hře jde tedy bezesporu o upřímnou snahu souboru podělit se s divákem o to, co jej trápí a čemu v životě přikládá důležitost. Nenabízí nám ovšem východisko ze situace i cestu kudy dál (i když ani tato skutečnost není nijak výjimečná pro tento typ současného amatérského divadla mladé a střední generace).

V lecčems nás ale inscenace poněkud mate: chce vypovědět o zmanipulování svobodného člověka, nebo o společnosti, v níž jsou si vlastně všichni rovni a kdokoliv se může stát obě-

tí oné zruďné hry, kterou nám předvádějí? Zpočátku vše nasvědčuje spíše první možnosti; teprve v samotném závěru se inscenace přiklání k možnosti druhé — až v okamžiku, kdy onen zmanipulovaný člověk

seti minut — dál už není výpověď rozšířena; neříká, proč k manipulaci došlo, proč jí ten člověk podléhá...

Tento typ divadla, a tedy i inscenace Divadla AHA!, rezignuje vědomě na jisté časem

recenze představení

sám vybírá novou oběť z jejích středu. Zřetelné nesporně je, že soubor vyjadřuje hluboce kritický vztah nejen ke společnosti, ale i k člověku jako individuu, protože se dá zmanipulovat lehce a rád. Že se bude hrát o manipulaci, je ovšem jasné během prvních pěti, de-

kánonizované divadelní postupy a počítá především s asociativními schopnostmi diváka; jenže asociativnost nutně musí být nějakým způsobem navozena, aby fungovala. V tomto případě se tak neděje, což je pak na úkor apelativnosti inscenace.

Co se tedy týče výrazových prostředků, kterými soubor vypovídal, je třeba přiznat, že nedokázal po celé představení zaujmout. Inscenace zůstala více méně v rovině jisté koláže, leoporela, sledu (ale nikoliv už současnosti!) jednotlivých situací, v rovině pouhého hromadění nejrůznějších inspirací a moderních divadelních postupů — ale citelně postrádala pevnou režijní kostru, která by dokázala jednotlivé scénky i použité postupy sjednotit v ucelený divadelní tvar. Tomu by prospělo také myšlenkové dotažení inscenace. Výpověď zatím zůstala víceméně ve formě sloganu a nikoliv ve formě hlouběji strukturovaného uměleckého díla.

o čem se hovoří

(dokončení ze str. 3)
dobrým příkladem pro další hronovské občany. Nadále rádi počítáme i s brigádnickou pomocí SČDO, kterou nám místo předseda SČDO dr. Milan Kyška sám nabídl (a sám už se také jedné z brigád účastnil, čehož si nesmírně vážíme), a která bude probíhat v rámci hronovských přehlídek. Nejvíce ovšem záleží na všech hronovských občanech a na výrobních organizacích města i okresu. Kdyby byl dostatek materiálu, hlavně zdicího, byli bychom dnes už dál.

„V současné době se v Hronově dokončuje smuteční obřadní síň, která bude předána do užívání ve vzorné kvalitě — věříme, že v té samé kvalitě bude dokončena i přístavba Jiráskova divadla. Chtěli bychom, aby 63. Jiráskův Hronov byl už v novém.“
ex

názory na představení

(dokončení ze str. 3)

● Mě připadá, že je v tom spousta komerce. A přiznám se, že to je pro mě herecky zabalený houbelec. V podstatě to, co to objevuje, to jsou na ně malé objevy.

● Představení bylo bravurní, herecky dobře zvládnuté, byla to i legrace. Ale z celé inscenace mi jaksi uniká smysl toho, o čem se hraje. A čím víc o tom přemýšlím, tím je ten pocit silnější a navíc jsem v představení viděla určitou podobiznovost, která vrcholila rozdáváním pilulek.

NÁZORY NA PŘEDSTAVENÍ

„Taková hra“

● Velmi se mi to nelíbilo. Můžete mi vysvětlit, o čem to bylo? Jsem zmatená a nechápu, co Mirek Pokorný dělá a co chce dělat dál. A je mi z toho smutno.

● Bylo to těžké a složité na pochopení, ale líbilo se mi to jako mladému člověku právě proto, o čem se hraje.

● Mě se to líbilo. Je to představení, které se vnímá emotivně a ne přes racionální obsah.

● Můj první dojem je, že se v tom tak ještě nevyznám a musím si to trochu přebrat. Skutečnost je taková, že mládí má právo na experiment a my ho nemáme právo nějak zakazovat, každý má právo na to, aby se vyjádřil k problému, který si myslí, že ho pálí. Tohle je určitě svým způsobem jakási konfese toho mladého souboru. Jestli je pro každého přijatelná, to je druhá otázka a to si už musí každý vyřešit sám.

Rychle se otočte, jde za námi nějaký herec...
Jaroslav Cita

Nonstop v tiskárně

Noční „maratóny“ patří jaksí neodmyslitelně k divadelnímu Hronovu. Každý je ovšem prožívá jinak. Sazeč Jaroslav Martinec, metér Marek Zhibo, tiskař Jaroslav Balaš a mistr Dalibor Hartman si sotva mohou objednat vstupenky na některé divadelní představení, nebo jiný doprovodný program letošního JH. Zpravodaje by se totiž kameloti a jeho čtenáři nedočkali, stejně jako přílohy, která má dnes svou premiéru. Do hronovské tiskárny proto... děkujeme.

ANKETA

(dokončení ze str. 3)

střelky amatérské dramatické tvorby. Kriteria výběru nechtě je síla výpovědi, její inspirativnost v obsahu i formě. Ještě mě napadá, jak bych si JH 1990 nepředstavoval: Jako jednu dlouhou, nepřetržitou úvahu, co je pro toto výročí vhodné a co ne, z níž vždycky vzejde sterilita a nuda, tedy něco, co je JH v jeho základu odporné.

PaedR. FRANTIŠEK ZBORNÍK

zítřejší program JH

9.00 Pohovor se souborem
10.00 Diskusní kluby
13.00 Organizační štáb
14.00 Beseda s pracovníky DILIA
14.00 DS Rozmarýnek — BAJAJA
16.00 DS Levoča — NÁŠ PRIATEL RENÉ
16.00 DS Písek — VSTAŇ A CHOŇ
18.30 Vitání souborů ze Šumperka a Košic
19.30 DS Levoča — NÁŠ PRIATEL RENÉ
19.30 DS Písek — VSTAŇ A CHOŇ
21.30 Filmový večer
21.30 Zasedání poroty
21.30 Diskotéka
22.00 Patronátní večer DS Levoča a DS Písek

Klub JD
ZŠ
Klub JD
ZŠ
sady MAJ
JD
Žďárky
schody JD
JD
Žďárky
sady MAJ
MS JD
Slávie
SOU + Žďárky

MLADÝMA OČIMA

Slunce lákalo ke koupání, ale účastníci Klubu mladých divadelníků pokračovali v započaté práci nad vybranými texty. Ačkoli středem pozornosti byl stále ještě Macbeth Williama Shakespeara, v některých skupinách se přihlásil o slovo již i Čechovův Višňový sad.

Odpoledne a večer shlédli účastníci klubu tři představení. Jako první „Takovou hru“ divadla AHA! Městského kulturního střediska Lysá nad Labem. Autorské představení Miroslava Pokorného vyvolalo v diskusi řadu odlišných názorů, především na téma inscenace — pro většinu byla tématem manipulace s člověkem, který se nějakým způsobem liší od ostatních, snaha o jeho zařazení do systému. Objevil se i názor, že tématem inscenace je „jen“ krutá hra, která má svá velmi přísná pravidla. Různí se však i postoj k tématu manipulace, řada diskutujících považuje toto téma za otřelé a obehnané a inscenace souboru z Lysé nad Labem jim nepřinesla žádný nový pohled. Ovšem některé (na základě vlastních životních zkušeností) inscenace velmi silně oslovila. Shodli jsme se však na tom, že velmi problematický je závěr inscenace, který je v rozporu s tématem manipulace s člověkem. Proč je novým manipulovaným člověkem ten, který již byl součástí mechanismu?

Na inscenaci jsme ocenili velice výraznou poetiku souboru, funkční a dramatickou hudbu, výtvarně-režijní koncepci inscenace a herectví (především tři hlavních představitelů).

Večer jsme se přesunuli do Žďárek a sledovali studijní představení souboru DKJ z České Lípy „Henryk“. Představení vyvolalo podobnou diskusi jako inscenace souboru z Lysé nad Labem. Odpověď na otázku, co je tématem Henryka byla nejednoznačná. Souvisí to zřejmě s roztržistěnou strukturou inscenace, nepřesnými předěly mezi epizodami, nedůsledným pointováním a nejasnými přeměnami postav. Výše uvedené problémy nám nedovolily rozpoznat v inscenaci jiné téma, než téma hledání naplnění života.

Velmi se líbila hravost inscenace, fantazie, představivost a radost ze hry. To vše umožnila velmi funkční a výtvarně zajímavá scéna, která poskytla inscenátorům možnost vtipně a překvapivě řešit jednotlivé epizody. Také kostýmní složka inscenace byla velmi zdařilá (snad jen s výjimkou Nory).

V souvislosti s fantazií si klademe otázku, proč se v inscenaci objevilo několik lascivních vtipů (např. bezocasá saň) a na mnoha místech pokus o komunální satiru.

Za jednu z nejsilnějších stránek inscenace pokládáme hereckou složku, zvláště mužské části souboru, která zaujme svou přesvědčivostí, rozmanitostí a radostí ze hry. Určité výhrady byly k představitelce „superženy“.

Nedostatkem představení bylo i to, že soubor ne dost dobře zvládl prostor ve Žďárkách (bylo špatně slyšet a herci nehráli do boků).

Přestože obě tyto inscenace vyvolaly v diskusi mnoho rozporných názorů, domníváme se, že byly pro účastníky Klubu mladých divadelníků přínosem a inspirací.

V pozdních večerních hodinách jsme v malé školní třídě měli možnost vidět inscenaci Aucassin a Nicolette souboru z Třebíče. Soubor pod vedením režiséra Jaroslava Dejla všechny diváky velmi příjemně potěšil. Stará anonymní hra byla hrána mladými herci s ohromným zápalem, radostí a přesvědčivostí. Vtipnost inscenace umožnil patřičný nadhled nad textem. Výraznou složkou inscenace bylo její rytmické členění, a práce s jednoduchou a funkční scénou.

Správce parku kolem rodného domku Mistra Aloise Jiráka má ke všem uživatelům jízdních kol velkou prosbu: „Nejezděte na kolech v parku, může dojít ke zranění osob,

ZASTAVTE KOLA!

převážně děti a zamyšlených divadelníků. Respektujte zákaz jízdy na kole. Pokud uvidíte neukázněného divadelníka na kole, zastavte ho. Pokud to nebude divadelník, zastavte ho taky. Nechtejte, aby Vaše představení v parku byla rušena nářkem zraněných.“